



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### **B. Alberti Doctoris Magni ex Ordine Prædicatorum Episcopi Ratisponensis De Adhærendo Deo Libellvs**

**Johannes <de Castello>  
Albertus <Magnus>**

**Antverpiae, 1621**

Cap. VII. Quòd beatus Thomas studuit sub Alberto, & qualiter spiritu  
Prophético præuidit beati Thomæ in studio profectum.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-44148**

Apum apertè suis scriptis testatur. Hic etiam Christianus iam nominatus condemnatus fuit ab Alberto ob errorem suum, eò quòd dixerat, ante finem mundi Sanctos existere sine peccato originali; & quòd Christus cum eis corporaliter comedens & bibens, liberaret eos ab omnibus malis per mille annos. Quam hæresim dixit Albertus se condemnasse cum aliis Magistris super Matthæum circa illum textum, *Sed libera nos à malo.* vbi eundem præfatum Christianum Beluacensem auctorem huius erroris nominatim exprimit.

## CAPVT VII.

*Quòd beatus Thomas studuit sub Alberto, & qualiter spiritu Prophetico præuidit beati Thomæ in studio profectum.*

TERTIO autem anno Magisterij sui, Albertus iterùm mittitur Coloniã ad legendum. Factumque est in illis diebus, vt sanctus Thomas iam in Ordine stabilitus, cum fratres sui carnales ab omni impugnatione cessassent,



mitteretur ad Magistrum Ordinis, videlicet Fratrem Ioannem Teutonicum, quondam Episcopum Bosuensem, ut eidem Thomæ de studio generali prouideret. Quem cum idem Magister Ioannes in filium charissimū in Christo suscepisset, duxit Thomam, ut in Legenda eius habetur, de Parisiis in Coloniam, ubi sub Fratre Alberto, Magistro in Theologia eiusdem Ordinis, florebat studium generale, qui reputabatur in omni scientia singularis. Quò cum peruenisset sanctus adolescens, audissetque in omni scientia profunda & miranda docentem; gauisus est se citò inuenisse quod quæreret, à quo haurire posset auidius quod sitiret. Cum autem Frater Thomas miro modo taciturnus, orationi & studio, propter quod venerat, sollicitè esset intentus, cœpit Magister Albertus librum de Diuinis nominibus legere, Thomas verò præfatus de Aquino cum alijs lectionem ipsius audire. Quadam autem vice cum scheda, in qua collecta à Fratre Thoma, Magistro allata fuisset, admirans ille discipuli ingenium, & aduertens in ipso tam diuturnum silentium  
cum



cum tanta simplicitate & puritate con-  
uersationis; non dubitat quin magnæ  
alicuius gratiæ occultæ id priuilegium  
foret. Assignat igitur illi quæstionem  
difficilem satis, de qua in crastino re-  
sponderet; cumque ad omnia argumen-  
ta soluendo sufficientissimè respondi-  
set, fertur Magistrum Albertum per  
spiritum prophetiæ sic dixisse: *Vos bo-  
nem mutum esse ipsum dicitis, sed talem  
adhuc in doctrina dabit mugitum, ut totus  
mirabitur mundus.* Vnde post hoc Ma-  
gister, sui discipuli probata sufficientia,  
omnes difficiles actus scholasticos tam-  
quam magis idoneo committit. At ve-  
rò Magister Albertus cum libros Ethri-  
corum cum quæstionibus legeret, Fra-  
ter Thomas Magistri lecturam studio-  
sè colligens, redegit in scriptis Opus  
stilo disertum, subtilitate profundum,  
sicut à fonte tanti Doctoris haurire  
potuit, qui in scientia omnem homi-  
nem in sui temporis ætate præcessit.  
Hæc omnia in Legenda sancti Thomæ:  
in qua & hoc sequitur, quòd Magister  
Albertus præuidens velocem in doctri-  
na discipuli profectum, persuasit Ma-  
gistro Ordinis, ut Fratrem Thomam



pro Baccalaureo in Parisiensi studio acceptaret, describens ipsum in scientia sufficientem, & in vita probatum. Quanto autem tempore beatus Thomas discipulus Magistri Alberti fuerit, certum non habemus: bis tamen ipsum Coloniae sub Alberto studuisse probamus. Primò enim prolapsus à curia, ut priùs notatum est, studuit Coloniae, quousque ipse Albertus præclarus Lector Parisios promouendus in Magistrum est translatus. Secundò verò, ut iam diximus ex Legenda ipsius, cum post Magisterium Alberti reductus est per Ioannem Magistrum Ordinis Coloniae. Communi autem fama in Coloniensi Conuentu dici solet, beatum Thomam Coloniae sub Alberto nouem annis studuisse; ubi & utrorumque cellae, in quibus habitauerunt, demonstrantur. Vnde ex iam notatis considerandum est, & Magistri quanta fuerit excellentia & facundia in docendo, simulque quòd Prophetico spiritu clauerit; discipuli & quantus amor discendi, cum hic, ut suum adimpleret desiderium, toties per multarum spatia terrarum, patriae oblitus, honoribusque reie-



reiectis, ad hunc singularem Doctorem Albertum, utpote ad fontem sapientiæ, præ alijs Magistris sitibundus ut ceruus non fastidiuit declinare. Creditur etiam absque omni ambiguitatis scrupulo, magnum apicem scientiæ ab Alberto sanctum Thomam sumpsisse; quod euidenter apparet si libri utrorumque inspiciantur: nam reperies frequenter easdem sententias sub eisdem verbis expressas, articulos etiam per omnia sub eadem forma in argumentis & solutionibus positos. Nec hoc derogat sanctitati Thomæ, cum sit humilitatis; nec minor ideò est in scientia, cum hoc ipsum apud Hieronymum inuenies, dum suis dictis quedam ex aliorum Commentariis inserit, ut Ambrosij & Theophili. Sed etiam in hac re formam videmus summæ humilitatis Alberti, qui numquam pænè opinionem ponit propriam, quin Sanctorum dictis ipsam confirmare studet, non mutando verba, ut quibusdam moris est; sed tenorem verborum in omnibus seruans. Notat enim ipse Albertus in quodam passu suorum Librorum, vanitatis amatores reprehendendo, cum dicit: *Sunt*

E 5

*quidam,*



quidam, dum nihil inuenire possunt ex se, ea quæ dicta sunt ab aliis, ipsi scribere sub alia forma verborum nituntur. Illos verò collaudat in sua Metaphysica, qui non ad ostentationem, sed pro maiori elucidatione Doctoris cuiuscumque dicta terminando explanant.

## CAPVT VIII.

*Qua intentione scripsit tantum in Philosophia, & quàm necessarium fuit hoc fieri sua etate.*

**E**T antequam de Alberti vita prosequimur, alia quoad eius doctrinam sunt præmittenda. In primis igitur notandū, quòd mouere non debet quempiam res ista, quia Albertus non solummodò Sacrarum litterarum lucidissimus est Doctor, verumetiam Philosophorum pænè omnium fidelis interpres, ita vt nullus illi hac in re similis inueniatur. vnde quorumdam fortassis falsa imaginatio, vel pura ignorantia, aut etiam nonnumquam vitiosissima inuidia curiosum ipsum in naturalibus nimis fuisse affirmare præsumit. Sed si  
tales